

TRIMBIAȚIA.

Apare Marția, Joia și Sămbătă.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiul pe an 72. - 6 luni 2.50 cr., 3 luni 1.50 cr. etc.
Pentru mesele pe an 9. - 6 luni 4.2., 3 luni 2.5.
Pentru strălătate pe an 12.5., 6 luni 6.5., 3 luni 3.5.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrația Tipografiei arhiepiscopale Sibiului, strada Măgălarilor 47.

Correspondențele sînt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegrafului Sibiului”, strada Măgălarilor Nr. 37.

Spăciune adresarea se realizează - Articuli inserțiuni cu un însoțitor.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., - de două ori 12 cr., - de trei ori 15 cr., rîndul cu litere garnison - și timbru de 30 cr. pentru 50-care publicitate.

Nr. 1921 Presa.

Cerculariu

cătră ofițerele protopresbiterale din arhiepiscopia Transilvaniei.

Față de unele presupuneri greșite, cari - precum am înțeles - se lăsează tot mai tare mai ales acum în zilele alegerilor de deputați diețali, mă simt datori conștiinței și poziției mele arhiepiscopale a face cunoscut iubitorilor mei și popor arhiepiscopesc: că on la conferința politică a unui număr considerabil de Români din Ungaria și Transilvania, ținută aici în Sibiul în luna trecută a lui Maiu, nici mijlocii nici neimpozit n'am luat parte, și că eu n-am consimțit cu rezultatele acelei conferințe încă ele privesc pasivitatea pronunțată pentru Românii din părțile transilvane față de alegorii deputaților diețali, și restararea autonomiei Transilvaniei înțată ca un punct special în programul menit în general pentru toți Românii de sub coroana Ungariei.

Ambelae aceste puncte sunt enunțiatori atinși conferința sînt negațiunea stării actuale de drept, și ca atari sînt apte numai pentru a compromite libertatea, patriotismul și preste tot valoarea inteligenței române, și a ne îngroașa tot mai tare pozițiunile; pe cînd stînd noi firmi pe bazele existentele dreptului public, prin folosirea loială a terenului, ce ne este dat, și prin o activitate energioasă dar prudentă în viața constituțională, ne putem câștiga respectul, ce ne compe te ca unui popor istoric și compact în țeară, și ne putem promova și asigura interesele naționale de progres în cultură și în bunăstarea materială, cu atât mai virtuos cîci după experiențele mele personale, în sferele mai înainte decizitoare nici cînd n'a respirat în partea aceasta atîta bunăvoință specială, ca și chiar în timpul mai din urmă.

Sciu de sigur, că mulți din cei mai eminenți și mai devotați bărbați ai națiunii române sînt în acord cu

vederile mele exprimate mai sus, și aceasta me face să nutresc firma speranță: că solidaritatea, căreia i-a adus grele sacrificii o parte mare a conferinței române din Sibiul, se va realiaza între Români cînd mai curînd, nu însă prin programul acelei conferințe, ci pe unele baze firme, apte de a aduce în cea mai bună armonie speciale noastre interese naționale cu interesele generali ale statului; decandată însă dorința mea și scopul cerculariului prezente nu este alt ceva decît ca iubitorii mei și popor arhiepiscopesc să aibe informații mai exacte despre situațiune, și prin urmare să poată face afroat la ori-cu presime, ce ar fi menită să-l impedeze în folosirea drepturilor sale cetățenești.

Ofițerele protopresbiterale sînt solicitate a publica în tracturile lor cerculariul acesta și prin conlucarea clerului parohial a lumina poporul de sub pastoria lor în direcțiunile indicate mai sus, îndemnându-l și din aceste incidente la suprema virtute cetățenească, carea este: credința neîntărită cătră monarh, patrie și constituțiune; respect, supunere și ascultare față de legile sancționate.

Sibiul, 11 Iunie 1881.

Miron Romanul,
arhiepiscop și metropolit.

Sibiul, 12 Iunie.

Di Alexandru Mocsonyi, folosindu-se de ocaziune candidăriei domniei sale în cercul Lugojului, s'a enunțiat declinînd dela sine pentru asădată mandatul cu care fu onorat. Motivele sînt cunoscut și prin cerculariul nostru și, pînă la un punct care care, corespondența de lîngă Lugos, publicată din partene de odată cu acea enunțiațiune, și a făcut și reflexiunile asupra enunțiațiunii și urmării ei pentru cercul, unde dl. A. Mocsonyi fusese acclamat de candidat.

Ar fi o pretenziune nedreaptă cînd cineva ar vră a prîndre termu-

rirea dreptului individual al cuiva, de a primi sau de a nu primi un mandat intr'un corp de legislațiune. Măneacă din punctul de vedere al dreptului individual n'a fi nimic de dîs față cu declinarea unui mandat.

În cazul de față însă ni s'ar părut că avem de a face cu ceva mai mult decît cu înclînări personale. Dl. A. Mocsonyi în interesanta și studiată sa motivare procede din vederi mai înalte politice, cari culminează în constatarea, că putericiile dielei se nuseau a face din Ungaria, din statul poliglot un stat național, și că avînd a se face aceasta cu prețul nulificării naționalității, acum, cănd Maghiarii n'or vor să se cînimena de vorbă, se lădăm pace, pînă sau soși, inevitabilă derimare internă a acestui sistem politic. În sușă Motivele dale dar n'an caracterul personalității simple, ci al generalității politice.

Constatarea celor din enunțiațiunele candidaturii Lugojenilor, nu se poate trage la îndoială. Ea este atîd de cunoscută și dezbătută în juridic, încă ar pută fi în stare se o cîripescă și vrăbule. Maghiarii însăși nu o ascund.

Este de rețebra, cădă exercitiul dreptului individual nedupătabil, în cazul de față n'a jignit dreptul general al unei națiuni sau părți din națiune? Prin urmare cădă enunțiațiunea a fost la loc, mai ales în forma în care s'a făcut?

Scopul cel mai de aproape al enunțiațiunei a fost a spune alegătorilor din cercul Lugojului că enunțiatorul nu primese mandatul. Așa dar importantă înrînd aci este loania și dacă n'ar fi avut urmarul declarării asivității în cercul Lugojului nici nu am mai dice nici un cuvînt.

Di A. Mocsonyi însă n'a vorbit ca om privat sau simplu ca un candidat de toate diele, ci a vorbit cum se cuvine unui om de pozițiunea sa, cătră țeară și lume. Declinarea sa, în forma ce a făcut, este dar un felu de program și programele de felul acesta nu se

face cunoscut publicului numai din o pliere personală.

Di A. Mocsonyi dîd o direcțiune, care, după părerile și vederile sale politice, ar fi fost, în împregiurările de față, cea mai bună pentru Românii din Ungaria și Transilvania.

Dar este scit și cunoscut, că cu ceva mai înainte de această conferință din Sibiul a fost alitudinea Românilor în ceea ce privesc alegerile. A ficat asătuținea ca să se și observe.

Cînd o națiune întreagă se enunție pentru ceva, și încă solidul, părerea noastră ar fi, că n'u e bine a să vînk cineva și să arunce îndoieli tocmă cănd aceea ar se se apuce de lucru. În doiala propusă de un om al sut este mai primejliuoasă decât toate învecivolele strălînului sau din castru contrare. Înimile contru invictorilor strălînului sînt ferecate. Acele nu face alta decît în atingere cu inima, asupra cărei sînt aruncate, dau scantei de resimț și încordată la rezistență. Vorbele amicului sînt o soluțiune mai puternică ca cea din earba ferecilor din poveste, disolv oțelul ferecitoru și strabat în interior pentru toșă produsă de Indoieli.

Enunțiațiunea dlui A. Mocsonyi, chiar se fi scituri de ori ce altă critică, considerîndu de bărbat al națiunii, are inconvenientul, că poate slabi falanga, în care trebuie să stă încheiați toți alegătorii Români, ca să nu poată cădă prădători în mâniele contrarilor. Un exemplu de aceste avem în cercul Lugojului, care cu majoritatea presumptivă de alegători români deschide ministrului Szend calea a mandatul de deputat. Bine ar fi dacă nu ar imita și alte corcuri esemplu aceste.

Di Babeș trebuie că simte și el prea bine situațiune neplăcută din enunțiațiune. De aceea se silesc în tot felul ai domoli efectul, comparînd enunțiațiunea cu raportul sen din conferință. Noi, în interesul caunei am dorit să succedă, cu toate că lucrul este așa de transparent, încut n'ul

FOIȚA.

Istoriul societății academice „România-Jună“.

Discurs.

roștit cu ocaziune jubileului de zece ani al „României - Jună“ în 23 Aprilie 1881 de Emilie Codru-Drăgășanu.

Domnilor și fraților! O veche și frumoasă datină ne într'unsece asătuțea pentru serbarea aniversării societății noastre, „România Jună“ pentru serbarea aniversării a zecea. I place omului la asemenea ocaziuni să se întoarcă privirile dela prezent și să le îndrepteze asupra trecutului; și este rememorească și compănescă cele bune și cele rele din trecut pentru să își înalțe conștiința de sine și să își formeze programa viitorului. Să dăm ascultare acestui simțiment, să părăsim pe cîteva momente prezentul și să ne ocupăm cu trecutul societății

noastre și al priinților ei; să vedem cum s'a născut și ce a făcut, să vedem că a trăit și va trăi!

Domnilor și fraților! Ideea înființării unei societăți academice naționale-române aici în Viena este vechie, s'a ivit de odată cu necesitatea scopului ei, și s'a realizat îndată, ce a devenit realizabilă, mulțimată străduințelor energice ale antecessorilor noștri. Primele încercări în privința aceasta, despre cari mi-ă fost posibil, a mă informa, se reduc la anul 1864, cănd o seamă de tineri Români dela universitatea vineză se constituiesc sub prezidiul lui Ioșif Gall și Anania Trîmbășiu într'o societate științifică-literară, al cărei scop și nume deplin este: „științifică-literară a junimii române studioase la instituțiile mai înalte din Viena pentru cultivarea limbii și literaturii naționale prin producerea de teme în limba română cu schiderea ori cărei discuțiuni politice.“ Cu mare energie și entuziasm a luptat jumarea română de atunci pentru cauza societății sale, căci membrii ei Ioșif Gall și Anania Trîmbășiu

hi adună din patrie și de unde pot, bani pentru ai asigura existența, ear T. Cica și Varona i pun localități pentru cancelarie la dispoziție. Cu bucurie și interes a îmbrățișat publicul român noua societate, căci singur dl. consiliar alume Dumitru Moldovan și dărușe preste 100 de fl. Una mai lipsia însă: întărire statulelor de guvern! În zadar se stădînă zeloziei și membrilor sub conducerea lui Ioșif Gall și mai tîrziu a lui Hipolit Ilasievici pentru ajungerea acestui scop: guvernul află, cănd statulele erau puțin precise, cănd alte motive pentru a le amîna reconnoașerea e și a constrînge astfel să ducă o viață privată. Dar și sub astfel de împregiurări își împlinim scopul căci în fic care Sămbătă se intrunim pentru a asculta și discuta ceea ce preleger compus de unul dintre ei.

Astfel se manifestăza viața națională a tinerimei române dela universitatea din Viena pînă cătră finea anului 1867, cănd apare un nou factor pentru conservarea și dezvoltarea vieții naționale între tinerimea ro-

mână studioasă din Viena. „Apare societatea socială“ literară: „România“ mama societății „România Jună“! Formarea acestei societăți, a avut bunăvoința Di Dr. Pamfilie Dan, a mi-o descrie. D-sa dice: „membrii societății științifice literare erau în prevalează tineri cu studii absolvate. În a. 1867 și 1868 numărul juniorilor români a crescut cu tineri alia veniți la universitate, cari firește nu se prea implicau cu veteranii universitari (dela societatea științifică literară); profitărici, nascute între membrii acestei societăți, carea în sine deia se afla în agoniie, și întemeară o societate literară-socială „România“ în a. 1868.

Eni cred că această societate întemieră societății: „România“ ne poate pravi mai mult ca unș și cauza cauzărm se reduce la done împregiurări și anume: societatea științifică literară ducea de patru ani o viață privată pentru că statulele ei nu le reconnoșce încă guvernul și al doilea scopul ei era prea restrîns pentru că se mărgina numai pe lîngă desvol-

*) A se vedă corresp. dela Viena în Nr. 65 al „Tel. Rom.“ R.

